

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 czerwca 1959 r.

W sprawie zezwolenia na wykorzystywanie w eksporcie wewnętrznym zagranicznych środków płatniczych uzyskanych z niektórych tytułów.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 19 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) i na podstawie art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 27 lipca 1949 r. o zaciąganiu nowych i określaniu wysokości nie umorzonych zobowiązań pieniężnych (Dz. U. Nr 45, poz. 332) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się:

1) obywatelom polskim będącym krajowcami dewizowymi,
2) repatriantom powracającym do Polski
na wykorzystywanie w eksporcie wewnętrznym zagranicznych środków płatniczych przyjmowanych w tym eksporcie, otrzymywanych z zagranicy z następujących tytułów:

- a) darowizn, nie obciążonych warunkami dokonania jakichkolwiek świadczeń przez obdarowywanych, oraz alimentów,
- b) spadków zagranicznych, zapisów oraz realizacji mienia posiadanego za granicą,
- c) odszkodowań uzyskanych z tytułu prześladowania przez reżim hitlerowski, w tym również odszkodowań za prace przymusowe,

d) odpraw demobilizacyjnych i należności za prace w obozach jenieckich.

2. Osoby wymienione w ust. 1 pkt 1 mogą również wykorzystywać w eksporcie wewnętrznym zagraniczne środki płatnicze przyjmowane w tym eksporcie, posiadane z tytułu oszczędności z diet zagranicznych lub z tytułu wynagrodzeń, otrzymywanych w zagranicznych środkach płatniczych od instytucji i jednostek wymienionych w art. 14 ustawy dewizowej.

3. Zezwala się osobom, o których mowa w ust. 1, na wykorzystywanie w eksporcie wewnętrznym posiadanych w kraju i będących ich własnością zagranicznych środków płatniczych przyjmowanych w tym eksporcie.

§ 2. Rodzaje i postacie zagranicznych środków płatniczych, jakie mogą być przyjmowane na zapłatę w eksporcie wewnętrznym ustala Bank Polska Kasa Opieki.

§ 3. Bank Polska Kasa Opieki może w przypadkach nasuwających się wątpliwości uzależnić wykorzystanie zagranicznych środków płatniczych w eksporcie wewnętrznym od

udowodnienia przez zainteresowaną osobę istnienia tytułów i okoliczności wymienionych w § 1.

§ 4. Osoby prawne oraz instytucje i organizacje nie posiadające osobowości prawnej, jak również osoby fizyczne nie wymienione w § 1 ust. 1, mogą wykorzystywać w eksporcie wewnętrznym przekazywane na ich rzecz z zagranicy zagraniczne środki płatnicze przyjmowane w eksporcie wewnętrznym tylko po uzyskaniu na to indywidualnego zezwolenia dewizowego i na warunkach w tym zezwoleniu określonych.

§ 5. Zezwolenie na wykorzystanie zagranicznych środków płatniczych w eksporcie wewnętrznym (§ 1 ust. 1):

- 1) nie zwalnia od obowiązku:

a) uzyskania wymaganego przepisami zezwolenia dewizowego na zawarcie umowy, gdy umowa ta ma być źródłem uzyskania tych środków płatniczych — z wyjątkiem przyjęcia (akceptowania) darowizny lub zapomocy bezzwrotnej,

b) pobrania przypadających od zagranicy należności pieniężnych i sprowadzenia ich do kraju,

- 2) nie ogranicza możliwości zapisania sum przekazów w zagranicznych środkach płatniczych na bankowe rachunki walutowe w kraju do ewentualnego późniejszego wykorzystania.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: T. Dietrich